

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Jaroslavem Moravcem ve věci

žalobce: ČR - Finanční úřad pro Ústecký kraj, IČO 72080043
sídlem Velká hradební 39/61, Ústí nad Labem

proti

žalované: [osobní údaje žalované]
zastoupená opatrovníkem [příjmení] [jméno] [příjmení]
advokátem se sídlem [adresa]

o žalobě na bezdůvodné obohacení 55 500 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 55 500 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 55 500 Kč od 13. 8. 2019 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 600 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Liberci soudní poplatek ve výši 2 720 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zaplacení 55 500 Kč spolu s příslušenstvím v podobě úroku z prodlení z titulu bezdůvodného obohacení. Žalobu odůvodnil zejména tím, že v důsledku neznámého pachatele omylem poukázal dne 2. 5. 2019 na účet žalované č. [bankovní účet] částku 55 500 Kč. Dne 10. 6. 2019 byla žalovaná správcem daně požádána o vrácení neoprávněně přijatých peněžních prostředků a dne 25. 7. 2019 výzvou vyzvána k vydání bezdůvodného obohacení

s lhůtou splatnosti 7 dnů ode dne doručení výzvy. Žalovaná na výzvu nikterak nereagovala a bezdůvodné obohacení nevydala a tím se obohatila o částku 55 500 Kč.

2. Předmětem řízení je nárok žalobce na zaplacení částky 55 500 Kč z titulu vydání bezdůvodného obohacení v dané výši a úroku z prodlení v zákonné výši.

3. Žalovaná zastoupená opatrovníkem se vůči žalobě vyjádřila podáním doručeným soudem dne 31. 7. 2022. Ve svém podání uvedla, že vzhledem k žalobcem tvrzeným skutečnostem a listinným důkazům považuje nárok žalobce za nesporný.

4. Jelikož bylo možné věc rozhodnout na základě účastníky předložených listinných důkazů, vyzval soud žalovanou, aby se ve smyslu ustanovení § 115a zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), vyjádřila, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Zároveň připojil doložku, že nevyjádří-li se k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalovaná se k této výzvě vyjádřila, tak že souhlasí. Žalobce se nevyjádřil, má se tak za to, že proti rozhodnutí bez nařízení jednání nemá námitek a souhlasí s ním. Soud proto rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 115a o. s. ř. na základě listinných důkazů založených ve spise.

5. Z listinných důkazů soud zjistil následující: Z usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Oddělení hospodářské kriminality, sídlem Klatovská tř. 2714/56, Plzeň soud zjistil, že podal dne 17. 2. 2020 žalobce trestní oznámení ve věci podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku, a podobné povinné platby dle ust. § 240 trestního zákoníku, kterého se mohl dopustit neznámý pachatel vydávající se za daňový subjekt [jméno] [příjmení] v úmyslu vylákat finanční prostředky v podobě daňové výhody, který podal daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2018 na podatelnu Finančního úřadu pro Plzeňský kraj a dále žádost o vrácení přeplatku na dani ve výši 60 000 Kč tamtéž, kterou správce daně Finanční úřad pro Ústecký kraj převedl dne 6. 5. 2019 v částce ve výši 4 500 Kč na stávající nedoplatky daňového subjektu [jméno] [příjmení] a dne 1. 5. 2019 v částce 55 500 Kč převedl na bankovní účet uvedený v žádosti o navrácení přeplatku. Co se týče bankovního účtu č. [bankovní účet], tak dle vyjádření České spořitelny a.s. je jeho majitelkou a jedinou disponentkou žalovaná [celé jméno žalované], [datum narození]. Dle vyjádření mobilního operátora O2 Czech Republic a.s., bylo zjištěno, že tel. č. [tel. číslo] uvedené v žádosti o vrácení přeplatku, je anonymní předplacená karta, u které není znám majitel. Ce se pak týká uvedeného zaměstnavatele spol. DAIHO CZECH s.r.o., tak bylo zjištěno, že [jméno] [příjmení] nikdy nebyl jejím zaměstnancem. Celkově vzato nebyli [jméno] [příjmení] ani jeho manželka [jméno] [příjmení] v roce 2018 dle sdělení ČSSZ nikde zaměstnáni či vedeni jak OSVČ. [jméno] [příjmení] popřel podání daňového přiznání, kdy neznámý pachatel zneužil znalosti jeho osobním poměrů a učinil tak bez jeho souhlasu a dokumenty podepsal a přiložil k nim nepravdivé potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti od společnosti ve které [jméno] [příjmení] nikdy zaměstnán nebyl a společnost toto potvrzení nikdy nevystavila.

6. Z potvrzení o provedení transakce soud zjistil, že Generální finanční ředitelství se sídlem Lazarská 15/7, Praha odespala ze svého bankovního účtu č. [bankovní účet] částku ve výši 55 500 Kč, kterou převedla na účet č. [bankovní účet] pod variabilním symbolem [číslo]. Platba byla odečtena z účtu plátce na účet příjemce dne 2. 5. 2019.

7. Z výpisu z účtu od České Spořitelny za období od 1. 5. 2019 do 31. 5. 2019 soud zjistil, že dne 2. 5. 2019 byla na účet vedený pod jménem žalované č. [bankovní účet] převedena částka ve výši 55 500 Kč z účtu č. [bankovní účet] pod variabilním symbolem [číslo]. Dále z daného výpisu soud zjistil, že Žalovaná vybrala dne 2. 5. 2019 z bankomatu na adrese [ulice a číslo] [obec a číslo] částku ve výši 30 000 Kč a následně tentýž den na adrese [anonymizováno] náměstí [obec a číslo] částku 20 000 Kč, oboje s přiřazeným variabilním symbolem [číslo]. Následně dne 3. 5. 2019 vybrala žalovaná z bankomatu na adrese [ulice a číslo], [obec a číslo] částku 5 300 Kč. Soud rovněž zjistil, že žalovaná z daného účtu ve dnech 2. 5. 2019 a 3. 5. 2019 utratila celkem

254,30 Kč např. za využití veřejných WC, pizzu nebo při nákupu v obchodním řetězci [příjmení] na [anonymizováno] [ulice]. Následně byl tento účet využit až dne 31. 5. 2019, kdy se žalovaná dotazovala na zůstatek na bankovním účtu skrze bankomat.

8. Z výzvy neoprávněnému příjemci platby soud zjistil, že dne 10. 6. 2019 požádal Finanční úřad pro Ústecký kraj banku Českou spořitelnu, a.s. o vrácení neoprávněně přijatých peněžních prostředků. Finanční úřad touto výzvou vyzval Českou spořitelnu, aby klienta České spořitelny zprostředkovala kontakt s žalovanou, které bylo dne 2. 5. 2019 převedeno z bankovního účtu č. [bankovní účet] na její účet (vedený u [obec] spořitelny č. [bankovní účet]) neoprávněně částka 55 500 Kč pod variabilním symbolem [číslo].

9. Z výzvy k vrácení 55 500 Kč soud zjistil, že dne 25. 7. 2019 vyzval žalobce žalovanou k vrácení částky 55 500 Kč, když tuto výzvu odůvodnil tím, že dne 2. 5. 2019 na základě dokladu obsahujícího nepravdivé údaje poukázal Finanční úřad pro Ústecký kraj na bankovní účet [bankovní účet] vedený u České spořitelny, a.s., kterého je žalovaná majitelkou, částku ve výši 55 500 Kč. Připsáním uvedených peněžních prostředků na účet žalované došlo k jejímu bezdůvodného obohacení. Žalovaná byla vyzvána, aby danou částku, kterou nabyla neoprávněně, aby vrátila do 7 dnů ode dne doručení výzvy a to na účet č. [bankovní účet] pod variabilním symbolem [číslo]. Výzva byla odeslána na adresu [ulice a číslo], na které si však danou výzvu žalovaná nepřevzala a byla vrácena zpět žalobci.

10. Na základě zjištění učiněných z předložených listin dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu ve věci samé: Žalobce zaslal bez právního důvodu žalované částku v celkové výši 55 500 Kč prostřednictvím převodu na bankovní účet, přičemž tato částka byla následně vyplacena z bankomatu v [obec] ve dnech 2. 5. 2019 a 3. 5. 2019. Žalovaná žalobci ničeho na svůj dluh neuhradila. Splatnost uvedené částky nastala 30. 8. 2021 na základě předžalobní výzvy žalobkyně z 2. 8. 2021, již byla žalovaná vyzvána k úhradě dlužné částky do 7 dnů od přijetí výzvy a výzva byla prokazatelně odeslána na adresu žalované

11. Na základě shora uvedeného závěru o skutkovém stavu posoudil soud věc po právní stránce takto: Dle § 2991 odst. 1 o.z. Kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Dle odst. 2 tohoto ustanovení se bezdůvodné obohacení zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

12. Dle § 2993 o.z. plnila-li strana, aniž tu byl platný závazek, má právo na vrácení toho, co plnila. Plnily-li obě strany, může každá ze stran požadovat, aby jí druhá strana vydala, co získala; právo druhé strany namítnout vzájemné plnění tím není dotčeno. To platí i v případě, byl-li závazek zrušen.

13. Dle § 3003 o.z. nepoctivý příjemce vydá, co nabyl v době, kdy obohacení získal.

14. Posouzením všech předložených důkazů, na základě zjištěného skutkového stavu (§ 153 odst. 1 o. s. ř.), když soud zhodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy potom v jejich vzájemné souvislosti, s ohledem na relevantní právní stav a vše, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 132 o. s. ř.), co učinili nesporným (§ 120 odst. 3 o. s. ř.), dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

15. Skutková podstata bezdůvodného obohacení získaného plněním bez právního důvodu spočívá v tom, že mezi obohaceným a ochuzeným chybí právní vztah, který by zakládal nárok na poskytnuté plnění. Neoprávněný majetkový prospěch nastává v případě, dostalo-li se obohacenému plněním bez platného právního titulu majetkové hodnoty, což se v majetkových poměrech obohaceného projevilo buď zvětšením majetku (zvýšením aktiv), nebo nezmenšením majetkového stavu, ke kterému by za běžných okolností došlo. O plnění bez právního důvodu jde tehdy, nebyl-li pro majetkový prospěch obohaceného dán právní titul od počátku. Klasickým

příkladem je poskytnutí plnění ochuzeným v omylu o existenci dluhu, nebo splnění závazku nesprávné osobě, jež nebyla věřitelem ani subjektem oprávněným k převzetí plnění. K nabytí bezdůvodného obohacení dochází okamžikem přijetí plnění a v tomto momentu (zároveň) vzniká povinnost je vydat.

16. Ustanovení o bezdůvodném obohacení lze použít pouze v případě, že chybí právní důvod, nárok z bezdůvodného obohacení předpokládá bezdůvodnost (resp. absenci spravedlivého důvodu), obohacení (ochuzení) a nexus mezi nimi. Při plnění na určitý závazek, byť neplatný nebo zrušený, vyplývají předpoklady bezdůvodného obohacení z tohoto závazku. Primárním definičním znakem bezdůvodného obohacení a předpokladem vzniku práva na jeho vydání je nabytí obohacení. Jako synonymum pojmu „obohacení“ se užívá výraz „majetkový prospěch“, což je odrazem úvahy, že obohacení musí mít majetkovou povahu, a být tak objektivně vyjádřitelné v penězích. Obohacení lze vymezit jako stav, ve kterém se majetková sféra osoby rozšířila (její aktiva narostla obdržením určité hodnoty) nebo v němž se majetková sféra osoby nezmenšila, ač se zmenšit měla (nenastal pokles jejích aktiv, k němuž by jinak došlo, tj. nebyla nucena vynaložit prostředky, ač by tak za řádného běhu okolností musela učinit). Obecná klauzule bezdůvodného obohacení váže vznik povinnosti k vydání majetkového prospěchu na absenci spravedlivého důvodu pro jeho získání na úkor jiného.

17. Bezdůvodné obohacení je chápáno jako objektivně nastalý stav vyvolaný tím, že bez právem uznaného důvodu došlo k přesunu majetkových hodnot od jednoho subjektu k druhému. Je tedy i v souladu s požadavkem na dodržení dobrých mravů v těchto obchodních vztazích poskytnout věřiteli resp. žalobci v tomto případě soudní ochranu v samotném základu jeho nároku (a contrario § 3 odst. 2 písm. c) o.z.).

18. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce zaslal bez právního důvodu žalované částku v celkové výši 55 500 Kč prostřednictvím převodu na bankovní účet, přičemž tato částka byla následně vyplacena z bankomatu v [obec] ve dnech 2. 5. 2019 a 3. 5. 2019, přičemž v důsledku přijetí tohoto plnění vzniklo na straně žalované ve smyslu § 2991 o. z. bezdůvodné obohacení. Soud vzal dále za prokázané, že žalovaná žalobkyni ničeho na svůj dluh neuhradila, proto jej soud zavázal k úhradě 55 500 Kč z titulu bezdůvodného obohacení. Splatnost uvedené částky nastala 30. 8. 2021 na základě předžalobní výzvy žalobkyně z 2. 8. 2021, již byla žalovaná vyzvána k úhradě dlužné částky do 7 dnů od přijetí výzvy a výzva byla prokazatelně odeslána na adresu žalované.

19. Protože se žalovaná svým jednáním dostala do prodlení s placením peněžitého závazku, má žalobkyně v souladu s § 1970 o. z. nárok i na úrok z prodlení. Protože žalobkyně požadovala výši úroků z prodlení v souladu s nař. vl. č. 351/2013 Sb., je její nárok i v této části po právu a soud žalobě i v tomto směru vyhověl.

20. Vzhledem k tomu, že se žalobkyni předloženými listinnými důkazy podařilo prokázat tvrzení obsažená v žalobě, rozhodl soud s odkazem na citovaná zákonná ustanovení tak, je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že soud přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 600 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů řízení uplatněných v souladu s § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 600 Kč představující 300 Kč za každý ze dvou úkonů dle § 2 odst. 3 uvedené vyhlášky.

22. Povinnost žalované k úhradě soudního poplatku vyplývá z ustanovení § 2 odstavce 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „ZoSP“) s ohledem na skutečnost, že žalobce byl od této povinnosti podle § 11 ZoSP osvobozen.

23. Lhůty k plnění byly stanoveny dle § 160 odst. 1 o. s. ř. jako základní zákonné pro peněžité plnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Soudní poplatek je třeba zaplatit podepsanému soudu na účet č. 3703-524461/0710, variabilní symbol 2511007022.

Liberec 3. října 2022

Mgr. Jaroslav Moravec
samosoudce